Lietas Nr. 1A20003617
Lietas arhīva Nr. 1A-0036-17/6

SPRIEDUMS
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
Liepājā 2017.gada 8.septembrī

Liepājas tiesas tiesnesis Arnis Lapiņš,

izskatīja rakstveida procesā administratīvā pārkāpuma lietu SIA /nosaukums/ sūdzībā par Pārtikas un veterinārā dienesta ģenerāldirektora /pers. C/ (turpmāk - Iestādes) 2017.gada 8.jūnija lēmumu Nr.1.1-14.1/17/1097.

Aprakstošā daļa

2017.gada 13.martā, veicot pārbaudi dzīvnieku novietnē /adrese/, kur dzīvnieku turētājs reģistrēts SIA/nosaukums/", konstatēts, ka

1. novietnes teritorijā pie galvenās mītnes, kur atrodas dzīvnieki, abos kūts galos un gar iebraucamo ceļu ir augstas kūtsmēslu grēdas. Novietnes teritorijas ceļš klāts ar šķidru mēslu, vircas, grants un nokrišņu ūdeņu sajaukumu, kas apgrūtina brīvu pārvietošanos ar kājām pie dzīvnieku turēšanas vietām. Esošais - ilgstoši uzkrātais kūtsmēslu daudzums var radīt piesārņojumu un apdraudējumu apkārtējai videi;
2. novietnes teritorijas āra nojumē atrodas 5 vīriešu kārtas 3-6 gadus veci liellopi (/numuri/). Dzīvnieki stāv dziļā mēslu slānī, kas sniedzas buļļiem līdz lecamajai locītavai (apm. 30-40 cm). Tiem nav iespēja apgulties sausā vietā;
3. atsevišķā slēgtā ēkā, tumsā atrodas pieci citi dažāda vecuma (govs - 2 g. 10 mēn. un jaunlopi no 7 līdz 10 mēn. veci) liellopi. Mītnei logu nav un durvis aizvērtas. Dzīvnieki brīvi pārvietojas pa plašo telpu, kurā atrodas dažādi saimnieciski atkritumi (veci maisi, polietilēna plēves), traktora piekabe, tukšas kannas, vecs ledusskapis u.c., ar dzīvnieku turēšanu nesaistītas lietas;
4. dzīvnieku turētājs barības līdzekļus var uzradīt tikai sienu un kviešu miltus, bet konkrēti nevar pateikt, cik daudz tos dod katrai dzīvnieku sugai un vecuma grupai. Nevar uzrādīt dokumentus vai pierakstus par dzīvniekiem iegādāto barību (veidu, daudzumu);
5. novietnē vairāki dzīvnieki vājā miesas stāvoklī, t.sk. govis /numuri/(novēro labās acs gļotādas iekaisumu - izdalījumi no acs, orbītas apvidū pietūkums, gļotāda hiperemēta, dzīvnieks apātisks). Pēc īpašnieka teiktā, nevienam dzīvniekam ārstēšana pašreiz netiek veikta. Liellopu vājo miesas stāvokli skaidro ar parazitāra rakstura problēmu. Nevar uzrādīt nekādus dokumentus vai pierakstus par dzīvnieku saslimšanu un ārstēšanu arī par iepriekšēju periodu;
6. trīs vietās –/adrese/ mājām 27 liellopi, netālu no /nosaukums/ novietnes 15 liellopi - āra aplokos turētie dzīvnieki nav nodrošināti ar svaigu ūdeni. Aplokos esošās metāla mucas tukšas, dzīvnieki dzer no lielākajām peļķēm lauka zemākajās vietās;
7. lielākā daļa novietnē esošo cūku vājā miesas stāvoklī. Vairumam cūku ir pārauguši, gari nagi. Tiek turētas vecas cūkas. Vienā no aizgaldiem vāja, guļoša cūka ar izgulējumiem, izteikti redzami ribu izciļņi, kājas krampjaini raustās. Divu cūku aizgaldā - izteikti vāja, raiba cūka, mugurkaula izciļņi izspiedušies, uz kaulu izciļņiem abscesi. Pēc īpašnieka teiktā, cūkas nav ārstētas. Nav dokumentu, kas apliecinātu cūkām veiktu ārstēšanu vispār;
8. cūkām nav nodrošināti pakaiši, kā arī materiāli cūku nodarbināšanai pietiekošā daudzumā - 8 cūku aizgaldā ieliktie salmi tūliņ tiek apēsti;
9. nav nodrošināts cūku vecumam atbilstošs pilnvērtīgas barības daudzums - cūkas ātri apēd pārbaudes laikā aizgaldos ieliktos salmu pakaišus. Daļa cūku vājā miesas stāvoklī (skat. 20.03.2017. pārbaudes protokolā).

Pārbaudes laikā 2017.gada 20.martā minētajā dzīvnieku novietnē konstatēts, ka:

1. mītnē pie slaucamajām govīm atrodas 1 teļš - mēnesi vecs (pēc īpašnieka teiktā), kas piedzimis govij /numurs/, teļš bez apzīmējuma (bez krotālijām ausīs). Sešiem liellopiem (/numuri/) ir tikai viena krotālija;
2. pārbaudes laikā redzēti un saskaitīti 128 liellopi, bet Lauksaimniecības datu centra datu bāzē uz 20.03.2017. novietnē reģistrēti 142 liellopi. Atšķirību par dzīvnieku skaitu īpašnieks nevar paskaidrot;
3. 24 liellopu āra aplokā kopā pie citiem dzīvniekiem atrod vienu nobeigušos govi (ident. Nr. beigu cipari -/numurs/) ar ārējām priekškuņģa timpānijas pazīmēm. Šo faktu dzīvnieku īpašnieks esot konstatējis no rīta un par to paziņojis SIA "Reneta", lai govs līķi savāktu. Dzīvniekam veterinārā palīdzība (ārstēšana) nav veikta;
4. pēc īpašnieka teiktā, kopš 13.03.2017. pārbaudes, slimu dzīvnieku neesot, nekāda ārstēšana nav veikta. Dokumentu arī par iepriekš ārstētiem dzīvniekiem nav;
5. āra aplokos turētajiem liellopiem joprojām nav nodrošināts svaigs ūdens dzeršanai (kas tika konstatēts 13.03.2017. pārbaudē). Uz lauka esošie metāla trauki (mucas) tukši, to apakšā ir tikai dubļu nogulsnes. Redzams, ka vairāki liellopi ūdeni dzer no peļķēm;

6. apskatot cūkas, 19 no tām ir izteikti vājā miesas stāvoklī: redzami kaulu izciļņi, izgulējumi. Divām cūkām kāju traumu dēļ ir apgrūtināta pārvietošanās;
7. īpašnieks saka, ka cūkas nav ārstētas, dokumentu par slimo cūku ārstēšanu nav;
8. pakaišu daudzums cūku aizgaldos ir nepietiekams, cūkas guļ uz atklātas betona grīdas;
9. īpašnieks nevar pateikt konkrētu barības daudzumu, ko cūkas saņem. Pārbaudes laikā nevienā no cūku aizgaldiem silēs barība nav, tās ir tukšas - nav pārliecības, ka cūkas saņem barību pietiekamā daudzumā;
10. pie kūts esošajai piebūvei, kur tiek turētas 7 cūkas, sienām ir spraugas, caur kurām novietnē brīvi var iekļūt grauzēji un lapsas. Pārbaudes laikā, ieejot novietnē īpašnieks /pers. D/ neveic apavu dezinfekciju, neizmanto maiņas apģērbu. Kūts ieejas durvis ir atvērtas. Iepriekšminētais nerada pārliecību, ka /pers. D/ izprot biodrošības pasākumu nozīmi, lai pasargātu savu novietni no infekcijas slimību iekļūšanas tajā.

Veicot 2017.gada 11.aprīlī atkārtotu pārbaudi minētajā dzīvnieku novietnē tika konstatēts, ka:

1. novietnē atrodas divi liellopi ar identifikācijas Nr. /numurs/, kas pēc Lauksaimniecības datu centra (turpmāk tekstā LDC) datu bāzes ar 11.03.2017. atrodas novietnē /adrese/., un /numurs/, kas pēc LDC datu bāzes informācijas reģistrēts kā nobeidzies 10.03.2017. novietnē /numurs/;
2. pārbaudes brīdī novietnē atrodas sekojoši liellopi ar vienu apzīmējuma krotāliju ausīs: /numuri/;
3. 2017.gada janvārī bojātas dzirdnes dēļ viens liellops ilgāku laika periodu atstāts bez dzeramā ūdens. Šo faktu min dzīvnieku īpašnieks /pers. D/, norādot, ka kopēja viņu par bojāto dzirdni nav informējusi;
4. atsevišķā mītnē atrodas divi guļoši liellopi ar ident. Nr. /numuri/. Dzīvniekiem uz pakaļkāju locītavām novēro izgulējumus, vairākās vietās cisku un krustu apvidū vērojami alopēciju laukumi, ciskas kaulu izciļņi bez apmatojuma. Abām govīm vērojama ķermeņa pakaļējās daļas parēze, tās ir vājā miesas stāvoklī. Tām apmatojums garš, izpūris, pakaļdaļa klāta ar mēsliem. Šīm divām govīm nav nodrošināta veterinārmedicīniskā aprūpe. Pēc /pers. D/ teiktā, govis ir piespiedu gulošā stāvoklī jau trīs dienas;
5. novietnē esošie liellopi ir vājā un vidējā miesas stāvoklī - konstatēts jau 13.03.2017. un vēlāk - 20.03.2017. Pārbaudē - novietnē atrodas 25 maisi (katrs ap 40 kg) kvieši un mieži un 20 maisi - maltu graudu maisījums. 13.03.2017. un 20.03.2017. veiktajās pārbaudēs novietnē nav atrodams tāds barības apjoms, lai visiem dzīvniekiem nodrošināto nepieciešamo barības daudzumu, kā arī /pers. D/ nevar uzrādīt dokumentāciju, kas apliecinātu barības iegādi (daudzumu, izcelsmi, iegādes datumu) līdz 13.03.2017. Tādējādi tiek secināts, ka par dzīvnieku vājo miesas stāvokli uzskatāma arī nepietiekama ēdināšana;
6. pēc trīs liellopu fekāliju koproloģiskās izmeklēšanas (testēšanās pārskata Nr. PV-2017-V-18435.01; 16.03.2017), konstatēta parazītu klātbūtne, pēc /pers. D/ teiktā, nekādi veterinārmedicīniski pasākumi, t. sk. ārstēšana, nav veikta. Tādējādi īpašnieks nav nodrošinājis pārējo ganāmpulka dzīvnieku pasargāšanu no parazitāra rakstura slimībām, kas izraisa dzīvnieku novājēšanu. Liellopiem konstatētas apmatojuma problēmas - alopēcijas plašā apmērā dažādos ķermeņa apvidos - nav noskaidrota tās izcelsme, nav veikta attiecīga rīcība (ārstēšana).

Tādējādi SIA "/nosaukums/" dzīvnieku novietnē nav nodrošināta telpu, iekārtu un dzīvnieku tīrība, kā to nosaka Eiropas parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr.852/2004 (2004.gada 29.aprīlis) par pārtikas produktu higiēnu pirmā pielikuma A daļas otrās nodaļas 4.punkta c) apakšpunkts, kas nosaka, cik vien iespējams jānodrošina kaujamo dzīvnieku un, ja vajadzīgs rūpnieciski izmantojamo dzīvnieku tīrība, g) apakšpunkts nosaka, ka atkritumi un bīstamās vielas jāuzglabā un ar tām jārīkojas tā, lai nepieļautu piesārņojumu.

Netiek uzglabāti dokumenti/pieraksti par iepirktās un izbarotās barības veidu un izcelsmi, kā to nosaka Eiropas parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr.852/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par pārtikas produktu higiēnu pirmā pielikuma 8.punkts, ka pārtikas apritē iesaistītajiem tirgus dalībniekiem, kas audzē dzīvniekus vai ražo dzīvnieku izcelsmes pirmproduktus, jo īpaši jāglabā dokumenti par: a) dzīvniekiem izbarotās barības veidu un izcelsmi, un arī Eiropas parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 183/2005 (2005.gada 12.janvāris), ar ko paredz barības higiēnas prasības 5.panta 6.punkts - barības nozares komersanti un lauksaimnieki iegūst un izmanto barību vienīgi no tādiem uzņēmumiem, kas ir reģistrēti un/vai apstiprināti ar šo regulu.

Nav apzīmēti ar krotālijām visi liellopi, kā arī nav krotālijas abās ausīs, novietnē esošais liellopu skaits atšķiras no tā, kas reģistrēti Lauksaimniecības datu centra datu bāzē. To nosaka Eiropas parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr.1760/2000 (2000.gada 17.jūlijs), ar ko izveido liellopu identifikācijas un reģistrēšanas sistēmu un paredz liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšanu, kā arī atceļ padomes regulu (EK) Nr.820/97 4.panta 1.punktu - visus dzīvniekus lauku saimniecībā, kuri piedzimuši pēc 1997.gada 31.decembra vai paredzēti Kopienas iekšējai tirdzniecībai pēc 1998.gada 1.janvāra, identificē ar kompetentās iestādes apstiprinātām krotālijām abās ausīs. Abas krotālijas satur to pašu vienreizēju identifikācijas kodu, kas ļauj identificēt katru dzīvnieku individuāli, kā arī lauku saimniecību, kurā tas piedzimis. Atkāpjoties no iepriekš minētās prasības, pirms 1998.gada 1.janvāra piedzimušus dzīvniekus, kas paredzēti Kopienas iekšējai tirdzniecībai pēc šā datuma, var identificēt saskaņā ar Direktīvu 92/102/EEK līdz 1998.gada 1.septembrim, kā arī 7.panta 1.punktā, ka dzīvnieku turētājs kārto aktualizētu reģistru. 2014.gada 15.jūlija Ministru kabineta noteikumu Nr.393 "Lauksaimniecības un akvakultūras dzīvnieku, to ganāmpulku un novietņu reģistrēšanas kārtība, kā arī lauksaimniecības dzīvnieku apzīmēšanas kārtība" 42.punkts nosaka, ka jaundzimušos teļus un liellopus, kas ievesti no valsts, kura nav Eiropas Savienības dalībvalsts, ja vien tos neieved kaušanai, 20 dienu laikā pēc teļa piedzimšanas vai liellopa ievietošanas novietnē apzīmē ar krotālijām, iestiprinot tās abās ausīs. Savukārt šo noteikumu 44. punkts nosaka, ja liellopam nozaudēta

viena krotālija, īpašnieks vai turētājs ne vēlāk kā septiņu dienu laikā pēc zuduma konstatēšanas izdara pasūtījumu vai iesniedz datu centrā iesniegumu atbilstoši šo noteikumu 40. punktam. 16. punkts paredz, ka liellopu, zirgu, cūku, aitu un kazu īpašnieks vai turētājs elektroniski vai papīra formā veido un uztur novietnes dzīvnieku reģistru, kurā iekļauj šādu informāciju: 16.1.- par liellopiem - to dzimumu, šķirni, identifikācijas numuru, dzimšanas, nobeigšanās vai nokaušanas datumu, mātes identifikācijas numuru, pārvietošanas datumu, tās novietnes reģistrācijas numuru, no kuras dzīvnieku ieved vai uz kuru izved.

Nav nodrošināti dzīvnieku turēšanai atbilstoši apstākļi, kā to paredz Veterinārmedicīnas likuma 59.panta 2.punkts, ka dzīvnieku īpašniekam vai turētājam ir pienākums nodrošināt dzīvnieku labturībai nepieciešamos apstākļus, bet saslimušajiem dzīvniekiem- savlaicīgu veterinārmedicīnisko aprūpi, kā arī nodrošināt praktizējošam veterinārārstam nepieciešamos darba apstākļus un dzīvnieku fiksēšanu veterinārmedicīnisko procedūru laikā. 8.punkts nosaka, ka dzīvnieka īpašnieka vai turētāja pienākums ir nekavējoties ziņot praktizējošam veterinārārstam par dzīvnieku nobeigšanos, abortiem, vairāku dzīvnieku vienlaicīgas saslimšanas gadījumiem un jebkuru gadījumu, kas rada aizdomas par dzīvnieku saslimšanu ar infekcijas slimību, kā arī ziņot komersantiem, kuri nodarbojas ar blakusproduktu, kas nav paredzēti cilvēku patēriņam, savākšanu, par dzīvnieku nobeigšanās gadījumiem, bet šā panta 10.punkts nosaka, ka jānodrošina dzīvnieku līķu savākšana normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā. Kā arī 2008.gada 2.janvāra Ministra kabineta noteikumu Nr.5 "Lauksamniecības dzīvnieku vispārīgās labturības prasības" 3.punkts nosaka, ka dzīvniekus tur lauksaimniecības mērķiem, ja pēc to genotipa (organisma iedzimtības faktoru kopuma) vai fenotipa (organisma ārējo un iekšējo struktūru un funkciju vai pazīmju un īpašību kopuma) šāda dzīvnieku turēšana nekaitē to veselībai un labsajūtai. Noteikumu 5.punkts nosaka, ka lauksaimniecības dzīvnieku noteiktos laika intervālos baro ar to vecumam, sugai un fizioloģiskajām vajadzībām atbilstošu pilnvērtīgu barību un dzirdina ar svaigu ūdeni. Dzīvnieku barība un ūdens nedrīkst saturēt vielas un priekšmetus, kas dzīvniekam var izraisīt ciešanas vai savainojumus. Šo noteikumu 6.punkts nosaka, ka lauksaimniecības dzīvnieku novietnes automātisko un mehānisko aprīkojumu pārbauda ne retāk kā reizi dienā, un konstatētos bojājumus nekavējoties novērš. Ja tas nav iespējams, nekavējoties veic nepieciešamos pasākumus lauksaimniecības dzīvnieku veselības un labturības nodrošināšanai. Šo noteikumu 18.punkts nosaka, ka īpašnieks nodrošina, lai: pamatojoties uz 18.3. punktu, slimais vai savainotais lauksaimniecības dzīvnieks tiktu nošķirts, bet, ja tas nav iespējams, tiktu nodrošināta tā atveseļošanai piemēroti apstākļi, 18.4. punkts - tiktu izvākti kūtsmēsli atbilstoši novietnē paredzētajai kūtsmēslu izvākšanas tehnoloģijai, 18.6. punkts nosaka, lai tiktu veikta uzskaite par lauksaimniecības dzīvnieka saslimšanas gadījumiem, tā ārstēšanu vai dzīvnieka nāvi. Šo informāciju glabā trīs gadus un pēc pieprasījuma uzrāda Pārtikas un veterinārā dienesta inspektoram, 18.7 punkts nosaka, lai lauksaimniecības dzīvnieki netiktu pakļauti sāpēm, ciešanām un iespējai savainoties.

Netiek ievērotas cūku labturības prasības, ko nosaka 2009.gada 7.jūlija Ministru kabineta noteikumu Nr.743 "Cūku labturības prasības" 43.punkta 43.1. apakšpunkts, ka cūku aizgaldus nodrošina ar pietiekamu daudzumu cūku nodarbināšanai paredzētu veselībai nekaitīgu materiālu (piemēra, salmiem, sienu, koksni, zāģskaidām, sēņu kompostu, kūdru vai šo materiālu sajaukumu), kas ir piemērots attiecīgajai kanalizācijas sistēmai. Šo noteikumu 43.2. apakšpunkts nosaka, ka cūkas nodrošina ar siltu, ērtu, pietiekami tīru un sausu guļvietu, kur vienlaikus visas cūkas var atpūsties.

Tādējādi SIA "/nosaukums/" nav ievērojusi Eiropas parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr.852/2004 (2004.gada 29.aprīlis) par pārtikas produktu higiēnu pirmā pielikuma A daļas otrās nodaļas 4.punkta c)apakšpunkta un I pielikuma 8.punkta a)apakšpunkta; Eiropas parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr.183/2005 (2005.gada 12.janvāris), ar ko paredz barības higiēnas prasības 5.panta 6.punktu, I pielikuma A daļas II sadaļas 2.punkta e)apakšpunkta; Veterinārmedicīnas likuma 59.panta 2., 8., 10.punktu; 2008.gada 2.janvāra Ministra kabineta noteikumu Nr.5 "Lauksamniecības dzīvnieku vispārīgās labturības prasības" 5., 8., 9., 10., 11., 12., 18.3., 18.4., 18.6 punktu; 2009.gada 7.jūlija Ministru kabineta noteikumu Nr.743 "Cūku labturības prasības" 10., 11., 27., 31., 43. punkta 43.1.punkta, 2014.gada 15.jūlija Ministru kabineta noteikumu Nr.393 "Lauksaimniecības un akvakultūras dzīvnieku, to ganāmpulku un novietņu reģistrēšanas kārtība, kā arī lauksaimniecības dzīvnieku apzīmēšanas kārtība" 16., 61.1., 42., 44. punktu prasības.

2017.gada 19.aprīlī Latvijas Republikas Pārtikas un veterinārā dienesta Dienvidkurzemes pārvaldes valsts vecākā veterinārā inspektore Valsts amatpersona (turpmāk – amatpersona) ir pieņēmusi lēmumu Nr.Z40-64-2155 administratīvā pārkāpuma lietā, ar kuru SIA "/nosaukums/" sodīta pēc Latvijas Administratīvo pārkāpuma kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) $105.^5$ panta pirmās daļas un 106.panta pirmās daļas ar naudas sodu 500 *euro* un 55 liellopu konfiskāciju.

Ar Iestādes 2017.gada 8.jūnija lēmumu Nr.1.1-14.1/17/1097 iepriekš minētais amatpersonas lēmums atstāts negrozīts.

2017.gada 10.jūlijā tiesā saņemta SIA "/nosaukums/" sūdzība par Iestādes 2017.gada 8.jūnija lēmumu Nr.1.1-14.1/17/1097, un 2017.gada 14.jūlijā pēc sūdzības ierosināta administratīvā pārkāpuma tiesvedība. SIA "/nosaukums/" savā sūdzībā lūdz atcelt Iestādes lēmumu daļā par papildsoda piemērošanu (izņemto liellopu konfiskāciju) un izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā, jo [..] lēmums daļā par papildsoda piemērošanu ir nesamērīgs un prettiesisks, tajā nav izvērtēta papildsoda piemērošanas lietderība, un nav ņemti vērā vainu mīkstinoši apstākļi.

Izvērtējot papildsoda piemērošanu Iestādes rīcības brīvības ietvaros, pēc sūdzības iesniedzēja ieskata, būtu jāizdara lietderības apsvērumi, vērtējot papildsoda nepieciešamību un samērību. Proti, jāvērtē papildsoda nepieciešamība, lai sasniegtu leģitīmu mērķi, papildsoda piemērotība attiecīgā mērķa sasniegšanai, papildsoda vajadzība, izvērtējot, vai šo mērķi nav iespējams sasniegt ar līdzekļiem, kuri mazāk ierobežo sūdzības iesniedzēja tiesības vai tiesiskās intereses, papildsoda atbilstība, salīdzinot ar sūdzības iesniedzēja tiesību aizskārumu un sabiedrības interešu ieguvumu. Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka nav vērtēta papildsoda atbilstība, salīdzinot ar viņa tiesību aizskārumu un sabiedrības interešu ieguvumu, kā arī nav vērtēta papildsoda nepieciešamība un samērība. Pēc sūdzības iesniedzēja ieskata, piemērotais papildsods nav samērīgs, nav pamatota tā nepieciešamība un samērība, nav vērtēta papildsoda atbilstība, salīdzinot

sūdzības iesniedzēja tiesību aizskārumu un sabiedrības interešu ieguvumu.

Piemērojot papildsodu, nav vērtēts apstāklis, ka līdz administratīvā pārkāpuma izskatīšanas brīdim sūdzības iesniedzējs bija novērsis izdarītā
pārkāpuma kaitīgās sekas, ciktāl tas bija atkarīgs no sūdzības iesniedzēja. Lēmumā (10.lpp.) minēts: "/pers. I/ vērš uzmanību uz to, ka iesniedzējs sūdzībā pats norāda, ka ir novērsis virkni (bet ne visas) neatbilstības [..]. Ņemot vērā konstatēto neatbilstību turpināšanos, 2017.gada 11.aprīla pārbaudes laikā tika sastādīts Akts par izņemšanu. Turklāt, pārbaudes protokolā Nr.3 vēl joprojām ir norāde par neatbilstībām prasību
kodos Nr. 1.2.2., 2.1.1., 8.1.3., 8.1.5., 8.2.1."

Sūdzības iesniedzējs savos 2017.gada 18.aprīļa rakstveida paskaidrojumos saistībā ar PVD veiktajām pārbaudēm 2017.gada 23.februārī, 13.martā, 20.martā un 11.aprīlī, kā arī saistībā ar 2017.gada 24.marta administratīvā pārkāpuma protokolu, norādījis, ka ir novērsti 2017.gada 24.marta administratīvā pārkāpuma protokolā AV Nr.108725 norādītie pārkāpumi, izņemot:

mēslu kaudzes gar iebraucamo ceļu (prasības kods 2.1.1.), kuru novākšanai Valsts vides dienests ir noteicis termiņu 2017.gada 1.jūlijs;

krotālijas tikai vienā ausī liellopam (prasības kods 1.2.2.), kur sūdzības iesniedzējs nekavējoties pēc liellopu atgūšanas apņēmies nodrošināt krotālijas abās ausīs;

uzskaites par saslimušiem, kritušiem liellopiem un liellopu ārstēšanu (prasības kods 8.1.3.), kur sūdzības iesniedzējs apņēmies noteiktā termiņā, sadarbībā ar veterinārārstu, pilnveidot un sakārtot nepieciešamo dokumentāciju.

Tādējādi secināms, ka sūdzības iesniedzējam nebija iestājies termiņš prasības koda 2.1.1. izpildei, prasības koda 1.2.2. izpilde nebija iespējama, jo attiecīgie liellopi tika konfiscēti, bet prasības koda 8.1.3. izpildi sūdzības iesniedzējs veica sadarbībā ar veterinārārsti /pers. J/, ko apliecina gan veterinārārstes /pers. J/ rīcībā esošā liellopu veterinārmedicīniskā dokumentācija, gan sūdzības iesniedzēja grāmatvedības dokumentācija par veterinārārsta pakalpojumu samaksu, medikamentu iegādi, papildbarības iegādi lopiem. Sūdzības iesniedzējs ir pievērsis pietiekamu uzmanību novietnē esošo lopu veselības stāvoklim - izdevumi par veterinārmedicīniskajiem pakalpojumiem, medikamentiem un dzīvniekiem veiktām analīzēm par periodu no 01.01.2017.-31.03.2017. ir EUR 433,79, bet par iepirkto papildbarību - EUR 107,19. Visi rakstveida pierādījumi - iepirktā barība (01.01.2017.-31.03.2017.) - apkopojuma tabula un pamatojošo grāmatvedības dokumentu kopijas, kopumā uz 11 lapām un iepirktās barības piedevas, izdevumi par veterinārajiem pakalpojumiem, medikamentiem (01.01.2017.-31.03.2017.) - apkopojuma tabula un pamatojošo grāmatvedības dokumentu kopijas, kopumā uz 8 lapām, tika iesniegti kopā ar sūdzības iesniedzēja 18.05.2017. sūdzības papildinājumiem, taču tie netika ņemti vēra, pieņemot lēmumu. Lēmums satur norādi, ka iesniegtie rakstveida pierādījumi nepierāda to, ka lopi tika baroti pietiekamā apjomā un ar pietiekami uzturvērtīgu barību, taču sūdzības iesniedzējs absolūti nepiekrīt šādam rakstveida pierādījumu vērtējumam - iesniegtie rakstveida pierādījumi apliecina, ka barība ir iepirkta regulāri un arī veterinārmedicīniskie pakalpojumi ir saņemti un apmaksāti regulāri. Turklāt 18.05.2017. sūdzības papildinājumos sūdzības iesniedzējs iekļāva arī barības devu aprēķinu, lai uzskatāmi pierādītu, ka barības daudzums novietnē bija pietiekams liellopu pilnvērtīgai uzturēšanai. Tādējādi Iestāde rakstveida pierādījumus ir vērtējusi nepietiekami un, pēc sūdzības iesniedzēja ieskata, nepareizi.

Jānorāda, ka novietnē esošajiem dzīvniekiem netika konstatētas infekcijas, tādējādi nav pamatots lēmumā norādītais (6.punkts, 11.lpp.) arguments par labu liellopu konfiskācijai, ka ,,liellopiem nav veikti nekādi veterinārmedicīniski pasākumi, t.sk. ārstēšana", jo tas neatbilst lietas faktiskajiem apstākļiem un rakstveida pierādījumiem, ko sūdzības iesniedzējs tika iesniedzis kopā ar 18.05.2017. sūdzības papildinājumiem.

Sūdzības iesniedzējs nepiekrīt lēmumā norādītajam, ka ,,atbildot uz iesniedzēja argumentu par to, ka praktiski visas neatbilstības ir novērstas, jāuzsver, ka jau pats iesniedzējs atzīst, ka ir novērsis tikai daļu, bet ne visas konstatētās neatbilstības novērstas. Līdz ar to šādam argumentam nav nozīmes lietas izlemšanā." Kā iepriekš norādīts, tad sūdzības iesniedzējs nebija novērsis tādas neatbilstības, kas neapdraud ne dzīvnieku veselību, ne dzīvību, tādējādi lēmuma pieņēmējam, pēc sūdzības iesniedzēja ieskata, bija jāvērtē, kādas neatbilstības tieši nav novērstas un cik pamatota ir papildsoda nepieciešamība un samērība gadījumā, ja nav novērstas tādas neatbilstības, kas neapdraud dzīvniekus un kurām nav iestājies izpildes termiņš. Fakts, ka sūdzības iesniedzējs nebija novērsis maznozīmīgus pārkāpumus, kuri nekādā veidā neapdraud dzīvnieku veselību un dzīvību, pēc sūdzības iesniedzēja ieskata, ir vērtējams, pieņemot lēmumu sūdzības iesniedzējs ir darījis visu, lai novērstu pārkāpumus, kas tika fiksēti PVD protokolos, pildījis uzliktos pienākumus un nodrošinājis dzīvniekiem veselībai un dzīvībai drošus turēšanas apstākļus, veterinārmedicīnisko aprūpi un pietiekamus barības krājumus.

Lēmuma 9.punktā (12.lpp.) norādīts: ,,Pārbaudes brīdī iesniedzējs nevarēja uzrādīt nekādus barības krājumus", kas ir pretrunā ar lēmuma 5.punktā (10.lpp.) norādīto: „[..] pārbaudes laikā iesniedzējs varēja uzrādīt sienu, kviešu miltus, ViloMix minerālbarību liellopiem, Unimix papildbarību cūkām [..]". Arī PVD protokola Nr. V64-17-00389 papildus informācijas veidlapā (7.lpp.) norādīts, ka sūdzības iesniedzējs ir uzrādījis barības līdzekļus: sienu, kviešu miltus, ViloMix minerālvielu kompleksu liellopiem, Unimix papildbarību cūkām. Turklāt norādām, ka sūdzības iesniedzējs ir iesniedzis Pārtikas un veterinārajam dienestam pierādījumus gan par 2017.gada sākumā saimniecībā bijušajiem barības krājumiem, gan par turpmāk papildus iepirkto barību, kas apliecina, ka sūdzības iesniedzēja rīcībā bija pietiekams barības daudzums, lai nodrošinātu saimniecībā esošos dzīvniekus. Cita starpā, kopā ar paskaidrojumiem iesniegtais inventarizācijas saraksts apliecina, ka 2017.gada sākumā sūdzības iesniedzēja krājumos bija iepirktie graudi EUR 3500 vērtībā, skābsiens EUR 4000 vērtībā. Saimniecības pašražotā produkcija - siens 120 tonnas, skābsiens 70 tonnas, salmi 15 tonnas. Tādējādi secināms,

ka sūdzības iesniedzēja rīcībā bija dzīvnieku uzturēšanai nepieciešamā barība, taču pieņemot lēmumu, tas nav ņemts vērā - tieši pretēji, nepamatoti norādīts, ka sūdzības iesniedzējs nav varējis uzrādīt barības krājumus, ka dzīvniekiem nav nodrošināta pilnvērtīga un pietiekama, to fizioloģijai atbilstoša barība - šāds apgalvojums neatbilst patiesībai.

Lēmumā nav ņemta vērā sūdzības iesniedzēja norāde, ka 18.04.2017. lēmumā un dokumentos, uz kuriem lēmums balstīts, PVD inspektori ir pieļāvuši daudz būtiskas faktu kļūdas. Rūpīgi iepazīstoties ar PVD inspektoru darbību, sūdzības iesniedzējs tika konstatējis sekojošas neatbilstības:

Vadoties no Lauksaimniecības datu centrā (LDC) pieejamās informācijas, viens no konfiscētajiem liellopiem (ar reģistrācijas numuru /numurs/) ir nobeidzies 13.04.2017. novietnē /numurs/. Saskaņā ar LCD datiem, šis liellops ir sieviešu kārtas, dzimis 07.02.2014., savukārt PVD 2017.gada 11.aprīļa aktā ir norādīts, ka šis liellops bijis vīriešu kārtas, dzimis 10.04.2011.;

PVD 18.04.2017. lēmumā Nr.64-0018 par izņemto dzīvnieku nodošanu glabāšanai ir ietverts liellops ar reģistrācijas numuru /numurs/, kurš saskaņā ar LDC datiem reģistrēts kā bijis nobeidzies jau sešas dienas iepriekš- 12.04.2017;

Liellops ar numuru /numurs/, kurš ir norādīts gan PVD 11.04.2017. aktā kā viens no izņemtajiem dzīvniekiem, gan visos turpmākajos PVD lēmumos (13.04.2017. lēmumā Nr.64-017 un 18.04.2017. lēmumā Nr.64-0018), saskaņā ar sūdzības iesniedzēja veiktās apskates datiem, atrodas sūdzības iesniedzēja novietnē.

Pieņemot lēmumu nav pietiekami izvērtēti sūdzības iesniedzēja sūdzībā un sūdzības pielikumos norādītie apstākļi, kuriem ir liela nozīme lietas pareizā izlemšanā. Nav ņemts vērā, ka visā administratīvās lietas gaitā sūdzības iesniedzējs veica visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu normatīvo aktu ievērošanu un PVD prasību un uzlikto pienākumu izpildi, kā arī labprātīgi un termiņā izpildīja PVD protokolos norādītās darbības, kā rezultātā konstatētie pārkāpumi faktiski bija jau novērsti uz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas brīdi. Tajā pašā laikā lēmumā izdarīta atsauce uz vairāk nekā divus gadus atpakaļ sūdzības iesniedzējam piemērotu sodu par administratīvo pārkāpumu, lai gan Latvijas APK neparedz tiesības kā atbildību pastiprinošu apstākli ņemt vērā vairāk kā vienu gadu atpakaļ izdarītus pārkāpumus.

Nav izvērtēti lietderības apsvērumi, piemērojot papildsodu - nav vērtēta papildsoda nepieciešamība, samērība un piemērotība attiecīgā mērķa sasniegšanai, papildsoda vajadzība, izvērtējot, vai šo mērķi nav iespējams sasniegt ar līdzekļiem, kuri mazāk ierobežo sūdzības iesniedzēja tiesības vai tiesiskas intereses, papildsoda atbilstība, salīdzinot ar sūdzības iesniedzēja tiesību aizskārumu un sabiedrības interešu ieguvumu. Nav ņemts vērā, ka sūdzības iesniedzējs nav izturējies pret dzīvniekiem nežēlīgi, ir veicis nepieciešamās darbības, lai izpildītu PVD pārbaudes protokolos uzliktos pienākumus tajos norādītajos termiņos.

Latvijas APK 106.panta pirmajā daļā noteiktais papildsods piemērots, neņemot vērā lietderības apsvērumus un, pēc sūdzības iesniedzēja ieskata, šāda papildsoda piemērošana ir nesamērīga - bez pietiekama un saprotama pamata ir ierobežotas sūdzības iesniedzēja īpašuma tiesības, nav saprotams, kā šāda īpašuma tiesību ierobežošana konkrētā gadījumā aizsargā citu cilvēku tiesības, sabiedrības drošību un sabiedrības intereses. Sūdzības iesniedzējam šāda papildsoda piemērošanas rezultātā ir būtiski apgrūtinātas iespējas nodarboties ar komercdarbību, tādējādi radot viņam papildu zaudējumus un mazinot iespēju iegūt līdzekļus saimniecības uzlabošanai.

Attiecībā uz piemēroto papildsodu - liellopu konfiskāciju, pēc sūdzības iesniedzēja ieskata, nav tādu apstākļu, uz kuriem pamatojoties, varētu tikt sasniegts leģitīms mērķis - audzināt sūdzības iesniedzēju likuma ievērošanas garā un atturēt to no tādām pat darbībām arī nākotnē, un aizstāvēt valsts un sabiedrības intereses. Lēmumu pieņemot, nav vērtēts, vai šo mērķi nav iespējams sasniegt arī ar citiem - mazāk ierobežojošiem līdzekļiem.

No lēmuma pamatojuma nav konstatējams, vai PVD realizē konsekventu sodu piemērošanas praksi attiecībā uz papildsoda - dzīvnieku konfiskācijas - piemērošanu. No publicētajiem tiesu nolēmumiem līdzīgās lietās, secināms, ka šāds papildsods tiek piemērots pamatā izņēmuma gadījumos, kad tiek konstatēta nežēlīga apiešanās ar dzīvniekiem.

Iestāde 2017.gada 11.augusta atsauksmē ir norādījusi, ka uzskata, pieteicēja sūdzību par nepamatotu, neatzīst pieteikumā ietvertos prasījumus un paskaidro sekojošo: PVD atkāroti uzsver, ka rēķini par veterinārārsta pakalpojumu sniegšanu un barības iegādi nepierāda faktu, ka lopi ir tikuši pienācīgi ārstēti un baroti. Savukārt, faktu, ka tas nav ticis darīts apliecina lopu faktiskais stāvoklis pārbaudes veikšanas brīdī, kas fiksēts pārbaudes protokolos un lietai pievienotajos fotoattēlos. Turklāt pārbaudes veikšanas brīdī pieteicēja pārstāvis /pers.D/personīgi apliecināja, ka lopiem netiekot veikta ārstēšana.

Attiecībā uz pieteicēja sūdzības 4. un 7.punktā norādīto, PVD paskaidro, ka pārbaudes laikā konstatētās neatbilstības tikušas atkārtoti konstatētas ilgstošā laika periodā, un ilgstoši tās nav tikušas novērstas, un tās kopumā ir ietekmējušas lopu labturību, veselību un pat dzīvību. Kopumā novietnē konstatētie lopu turēšanas apstākļi ir absolūti neatbilstoši normatīvajos aktos noteiktajām prasībām, tie apdraud lopu veselību un dzīvību. Turklāt lēmumā norādītā informācija par piemērotajiem administratīvajiem sodiem par lopu turēšanas prasību pārkāpumiem tika norādīti, lai ilustrētu situāciju līdz šim ir izmantoti visi iespējamie līdzekļi, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus. Ar lēmumā norādītajiem lēmumiem par iepriekš piemērotajiem administratīvajiem sodiem par tāda paša veida administratīvu pārkāpumu tika pierādīts, ka līdz šim piemērotie naudas sodi nav atturējuši pārkāpēju no atkārtotu šādu pārkāpumu izdarīšanas. Šī informācija nav tikusi pielietota lēmumā pieņemšanā kā atbildību pastiprinošs apstāklis, kā to savā sūdzībā norāda pieteicējs, bet gan lai pieradītu, ka līdz šim ir izmantoti visi iespējamie līdzekļi, lai panāktu, ka pārkāpējs novērstu konstatētās neatbilstības un turpmāk tādas vairs nepieļautu. Diemžēl ar līdz šim piemērotajiem naudas sodiem to nav izdevies panākt, tādēļ šajā reizē piemērojot naudas sodu tika piemērots arī papildsods - konfiskācija. Turklāt novietnē atrodošos lopu fiziskais stāvoklis bija kritisks, un nebija pieļaujama to turpmāka atrašanās novietnē tādos apstākļos, kādi tie

tika konstatēti pārbaudes laikā.

Atbildot uz pieteicēja sūdzības 6.punktā norādīto, PVD paskaidro, ka tas neietekmē lietu pēc būtības, jo dzīvnieku konfiskācijas nepieciešamība ir pilnībā pierādīta ar lietai pievienotajos dokumentos izklāstītajiem faktiem.

Attiecībā uz sūdzības 8.9.punktā minēto, PVD norāda, ka no sūdzības nav saprotams, konkrēti uz kādiem tiesas spriedumiem pieteicējs atsaucas, šādi pamatodams savu argumentu. Līdz ar to nevarot komentēt šos pieteicēja norādītos gadījumus, salīdzinot tos ar šo konkrēto gadījumu. Turklāt norādīts, ka par nežēlīgu izturēšanos pret dzīvnieku ir uzskatāma ne tikai fiziska tā iespaidošana, bet gan arī dzīvnieka turēšanas apstākļu, aprīkojuma, barības un ūdens nenodrošināšana atbilstoši tā fizioloģiskajām un etoloģiskajām vajadzībām, veterinārmedicīniskās palīdzības nesniegšana, turēšana antisanitāros apstākļos, kas var izraisīt veselības problēmas, kā arī atstāšana bezpalīdzīgā stāvoklī, u.c..

Motīvu daļa

Izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, pārbaudot un izvērtējot SIA "/nosaukums/" sūdzību un pārsūdzēto lēmumu, tiesa atzīst, ka Iestādes 2017.gada 8.jūnija lēmums Nr.1.1-14.1/17/1097 atstājams negrozīts, bet iesniegtā sūdzība ir nepamatota un noraidāma.

Tiesa nekonstatē Latvijas APK 289.^{12} panta pirmajā daļā noteiktos obligātos apstākļus iestādes lēmuma atcelšanai. Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{13} panta trešo daļu, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Attiecībā uz pārsūdzētajā lēmumā ietverto pamatojumu un SIA "/nosaukums/" sūdzības pamatojumu, tiesa atzīst, ka Iestādes 2017.gada 8.jūnija lēmumā Nr.1.1-14.1/17/1097 ietvertais pamatojums ir pareizs, argumentēts un pilnībā pietiekams, tādēļ tiesa pievienojas Iestādes nolēmuma motivācijai, papildus uzsverot sekojošo:

Tiesa norāda, ka, saskaņā ar Latvijas APK 289.panta pirmo daļu, sūdzību, ar kuru pārsūdzams augstākas iestādes pieņemts lēmums administratīvajā pārkāpuma lietā, atbilstoši Latvijas APK 289.^{1} panta 4.punkta prasībām, nosacījums ir norādīt, kādā apjomā pārsūdz nolēmumu un kā izpaužas nolēmuma nepareizība.

Latvijas APK 106.panta pirmā daļa noteic administratīvo atbildību par dzīvnieku turēšanas, labturības, izmantošanas un pārvadāšanas prasību pārkāpšanu, un par šādu pārkāpumu izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu fiziskajām personām no septiņiem līdz trīssimt piecdesmit *euro*, bet juridiskajām personām - no piecpadsmit līdz septiņsimt *euro*, konfiscējot dzīvniekus vai bez konfiskācijas.

Lietā nav strīda par to, ka iesniedzējs ir pārkāpis Eiropas parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 852/2004 (2004.gada 29.aprīlis) par pārtikas produktu higiēnu I pielikuma A daļas 4.punkta c) apakšpunktu un 8.punkta a) apakšpunktu, Eiropas parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 183/2005 (2005.gada 12.janvāris), ar ko paredz higiēnas prasības, 5.panta 6.punktu, I pielikuma A daļas II sadaļas 2.punkta e) apakšpunktu, Veterinārmedicīnas likuma 59.panta 2., 8., 10.punktu, Ministru kabineta 2008.gada 2.janvāra noteikumu Nr. 5 "Lauksaimniecības dzīvnieku vispārīgās labturības prasības" (turpmāk - MK noteikumi Nr.5) 5., 8., 9., 10., 11., 12., 18.3., 18.4., 18.6. punktu, Ministru kabineta 2009.gada 7.jūlija noteikumu Nr. 743 "Cūku labturības prasības" 10., 11., 27., 31., 43.1. punkts, Ministru kabineta 2014.gada 15.jūlija Ministru kabineta noteikumu Nr.393 "Lauksaimniecības un akvakultūras dzīvnieku, to ganāmpulku un novietņu reģistrēšanas kārtība, kā arī lauksaimniecības dzīvnieku apzīmēšanas kārtība" 16.1., 42., 44.punktu, tādējādi izdarot Latvijas APK 105.^{5} panta pirmajā daļā un 106.panta pirmajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Tiesa atzīst, ka sūdzības iesniedzējs sūdzībā ir tikai formāli norādījis, ka Iestādes lēmumu pārsūdz pilnā apmērā, jo lēmuma nepareizība izpaužoties tikai daļā par papildsoda – 55 liellopu konfiskācijas piemērošanu. Tiesa norāda, ka tiesības pārsūdzēt Iestādes nolēmumu nav formālas, ar mērķi uzdot augstākai instancei atkārtoti dot vērtējumu tiem pašiem argumentiem, kas tika vērtēti Iestādē, bet pirmās instances tiesa vērtē zemākas Iestādes nolēmumā norādītos secinājumus un motivāciju, bet šī izvērtējuma pamats ir iesniegtās sūdzības argumenti, kas atspēko vai neatspēko nolēmumā izteikto atzinumu pamatotību.

SIA "/nosaukums/" pārstāvis nekādus jaunus argumentus tiesai adresētajā sūdzībā nav norādījis, bet atkārtojis sūdzību, ar kuru pārsūdzējis administratīvā pārkāpuma protokolu - lēmumu PVD ģenerāldirektoram.

Sūdzībā izteiktais arguments, ka Iestāde lietā nav izdarījusi lietderības apsvērumus, vērtējot papildsoda nepieciešamību un samērību, ka nav iedziļinājusies un vērtējusi tā nepieciešamību, lai sasniegtu leģitīmu mērķi, ir nepamatots.

Latvijas APK 243.pants nosaka, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras Latvijas APK paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem, iegūtie fakti vai ziņas jāvērtē kopumā un savstarpējā sakarībā.

Saskaņā ar Lauksaimniecības datu centra sniegto informāciju uz 2017.gada 13.martu, SIA "/nosaukums/", kuras īpašnieks ir /pers.D/, ir reģistrēts ganāmpulks /numurs/, kas sastāv no 142 liellopiem un 72 cūkām. No šīs informācijas arī ir redzams, ka laika periodā no 2017.gada 10.februāra līdz 2017.gada 2.martam kritušas 14 nobarojamās cūkas, savukārt, no 2017.gada 1.janvāra līdz 2017.gada 10.martam nobeigušies 16 liellopi. 2017.gada 11.aprīļa [..] aktā par dzīvnieku izņemšanu Nr.64-0007 redzams, ka no novietnes izņemti 55 liellopi, bet glabāšanā tikuši nodoti tikai 52 liellopi, jo 3 liellopi iznīcināti (eitanazēti). Izņemtajiem liellopiem ar identifikācijas Nr. /numuri/ klīniskie izmeklējumi liecinājuši, ka visiem trim liellopiem ir kaheksija (barojums 1 balle), govs ar identifikācijas Nr./numurs/ nespēj piecelties, konstatēta dehidratācija, ķermeņa temperatūra 37,5 C, aizdomas par smagu gūžas - krustapvidus skeleta traumu. Govij ar identifikācijas Nr./numurs/

konstatēta dehidratācija, intoksikācija, tā neēd, negremo, vaid, atrodas sāpju un intoksikācijas izraisītā šokā. Savukārt, govij identifikācijas Nr./numurs/ ceļa apvidus kreisajai kājai satūcis un sāpīgs, govs nespēj piecelties, aizdomas par kājas lūzumu ceļa locītavas apvidū kreisajai pakaļkājai. Iepriekš minēto govju veselības stāvoklis nepārprotami rada dzīvniekiem lielas ciešanas, un šo govju iespējamās ārstēšanas pozitīvs iznākums ir apšaubāms. Attiecībā par novietnē bijušām cūkām PVD Dienvidkurzems pārvalde 2017.gada 12.aprīlī ir saņēmusi informāciju par to, ka 2017.gada 6.aprīlī SIA "Gaļas pakalpojumi" kautuvē ievestas 59 cūkas no sūdzības iesniedzēja novietnes, no tām 25 bijušas ļoti novājinātas, ar izspiedušamies mugurkaulu skriemeļiem, lāpstiņām un gūžas locītavām. Pirmskaušanas apskatē dzīvniekiem slimību pazīmes netika konstatētas, arī pēckaušanas apskatē netika konstatētas iekšējo orgānu patoloģijas, kas varētu būt par iemeslu dzīvnieku novājēšanai. Dzīvniekiem trūkst sugai raksturīgās speķa kārtas, muskulatūras vāji attīstītas, ir aizdomas, ka dzīvnieki ilgstoši badināti.

Tādējādi sūdzības iesniedzēja iesniegtais inventarizācijas saraksts, barības iepirkuma akti, rēķini par veterinārārsta pakalpojumiem un fakts, ka atteicies no cūku audzēšanas, nepierāda, ka strīdus periodā minētajām cūkām un liellopiem faktiski ir bijusi nodrošināta to ārstēšana, kā arī dzīvnieki pilnvērtīgi bijuši nodrošināti ar barību. Savukārt, šādu dokumentu esamība pati par sevi nepierāda, ka sūdzības iesniedzējs minētās cūkas un liellopus savā novietnē būtu pietiekami barojis, ārstējis un turējis atbilstoši labturības prasībām. Savukārt, faktu, ka tas nav ticis darīts, apliecina lopu faktiskais stāvoklis pārbaudes veikšanas brīdī, kas fiksēts pārbaudes protokolos, kā arī daļēji lietai pievienotajos fotoattēlos.

Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja norādīto, ka līdz administratīvā pārkāpuma izdarīšanas brīdim bijuši novērsti izdarītā pārkāpuma kaitīgās sekas, izņemot pārbaudes protokolā Nr.3 norādītās neatbilstības prasību kodos Nr. 1.2.2., 2.1.1., 8.1.3., 8.1.5., 8.2.1 (nebija iestājies termiņš prasības koda 2.1.1. izpilde; prasības koda 1.2.2. izpilde nebija iespējama, jo attiecīgie liellopi tikuši konfiscēti, bet prasības koda 8.1.3. izpilde tikusi veikta sadarbībā ar veterinārārsti /pers. J/), neietekmē lietas izskatīšanu pēc būtības, jo par nenovērstajām neatbilstībām nevar piemērot Latvijas APK 106.panta pirmā daļā paredzēto papildsodu.

Tiesa pievienojas Iestādes atsaucē norādītajam, ka sūdzības 6.punktā norādītais (rīcība ar izņemtajiem liellopiem) neietekmē lietu pēc būtības, jo dzīvnieku konfiskācijas nepieciešamība ir pilnībā pierādīta ar lietai pievienotajiem dokumentos izklāstītajiem faktiem. Arī attiecībā uz papildsodu par konfiscētiem 55 liellopiem, tiesa ņem vērā, ka 3 liellopi tikuši eitanazēti, tādējādi papildsods pilnā apmērā nav izpildījis savu mērķi, jo tas būtībā bija jādara sūdzības iesniedzējam.

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments 2008.gada 2.oktobra spriedumā lietā Nr. SKA-378/2008 22. punktā norādījis, ka Senāts, atsaucoties uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām, vairākkārt savos nolēmumos ir norādījis, ka no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet, ka tiesas pienākums ir argumentēt spriedumus, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesnešiem ir jāuzklausa argumenti, bet viņiem nav pienākuma detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (Senāta 2004.gada 23.novembra spriedums lietā Nr. SKA-216/2004, 8.punkts; 2005.gada 22.novembra spriedums lietā Nr. SKA-378/2005, 12.punkts).

Saskaņā ar Latvijas APK 22.pantu administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Tā kā ilgstošā laika periodā tiek konstatēts pārkāpuma sistemātiskums, dēļ pārkāpēja bezatbildības, kas kopumā ir ietekmējis lopu labturību telpās, veselību un pat dzīvību (2017.gadā nobeigušies 34 liellopi), lopu turēšanas apstākļi ir absolūti neatbilstoši normatīvajos aktos noteiktajām prasībām, tad par šo pārkāpumu apstrīdētajā lēmumā ir atstājams negrozīts Latvijas APK 106.panta pirmā daļā paredzētais papildsods.

Administratīvo pārkāpumu lietās soda mērķis ir vērsts tieši uz pārkāpēja personību – lai audzinātu to likuma ievērošanas garā un atturētu viņu no tādām pat darbībām nākotnē, otrkārt, valsts un sabiedrības intereses prasa likumu ievērošanu vienlīdzīgi no visām personām.

Latvijas APK 32.pants uzliek pienākumu, piemērojot sodu, amatpersonai izdarīt lietderības apsvērumus. Faktu, ka amatpersona ir izvērtējusi lietderības apsvērumus, salīdzinot ar sūdzības iesniedzēja tiesību aizskārumu un sabiedrības interešu ieguvumu, lai panāktu, ka pārkāpējs novērstu konstatētās neatbilstības un turpmāk tādas vairs nepieļautu, pierāda, ka bija nepieciešams šādu atbilstošu papildsodu noteikt, tas ir piemērots attiecīgā mērķa sasniegšanai, un šo mērķi nebūtu iespējams sasniegt ar līdzekļiem, kuri mazāk ierobežotu vainīgā tiesības vai tiesiskās intereses. Kā redzams no pārsūdzētā Iestādes lēmuma, lietā arī ir izvērtēta Latvijas APK 33., 34.pantos noteikto atbildību mīkstinošo un pastiprinošo apstākļu esamība. Tiesa atzīst, ka SIA "/nosaukums/" pamatoti ir piemērojams Latvijas APK 106.panta sankcijā noteiktais administratīvais papildsods – 55 liellopu konfiskācija, kas ir likumīgs un samērīgs ar izdarīto pārkāpumu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12} panta otrās daļas 1.punktu, 289.^{13} pantu, tiesa

n o s p r i e d a

Pārtikas un veterinārā dienesta ģenerāldirektora /pers. C/ 2017.gada 8.jūnija lēmumu Nr.1.1-14.1/17/1097 administratīvā pārkāpuma lietā atstāt negrozītu, bet SIA "/nosaukums/" sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesā, sūdzību iesniedzot Liepājas tiesā.

Pilns nolēmums pieejams tiesas kancelejā 2017.gada 8.septembrī.

Tiesnesis A.Lapiņš